

Sojka - spolek mladých

Zobák

podzimní vydání

dokořán

ročník 6
číslo 17

Madla a Poldík
si řekli "ANO".

J
a
k

b
y
l
o

v

A
s
i
i
?

Zážitky ze světa fantazie...

17

Obsah

Madlesčín úvodníček	3
Co je nejaktuálnějšího aneb Sojka ještě za tepla	4
Drby, srandičky aneb Sojčí Bulvárek	5
Gulášek bez knedlíka, zato s předsedou!	6
Sojčí MOuDROSTI	7
P.S. – Pájovy poStřehy	8
Co se snědlo a vypilo? Gaisthal!	9
Co se snědlo a vypilo? Gaisthal Junior!	15
Koutek kutila Špigiho	29

REDAKCE

Redaktoři:	Magdaléna Černá, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan
Stálí spolupracovníci:	Leo Černý, Pavel Bobek, Zuzana Koslerová
Loga rubrik:	Zorka Krejčí
Design:	Michal Janoš
Fotograf:	Michal Janoš
Adresa redakce:	Sartoriova 26, Praha 6, 169 00, Telefon: 0608/630386, popř. 02/20512299
Další kontakty:	E-mail: madleska@hotmail.com, sojka@sojka.cz

Madlesčín úvodníček

Miláčkové a Miláčky,

léto je zase v háji. Vzduch chladne, květena chřadne a vadne, slunce se nám schovává za mraky, školáci vytáhli svoje ruksaky. Snad alespoň potěší tohle nové číslo Zobáku, které na vás tradičně dýchne žhavou letní atmosférou. Protože kromě dalšího je samozřejmostí zhodnocení obou dvou etap tábora, tentokrát to opravdu stojí za to. Najdete tu posloupně příběhy z obou „onlajnů“, krom toho německé a české tágesberichy přímo z pera našich účastníků, nechybí ani fotečky. To by v tom byl čert, abyste u toho neuronili slzičku.

Dále se můžete pokochat stále ještě skoro novými rubrikami - jak Pája tak i Zuzka mají pro vás nachystána svá moudra a postřehy, Lukáš vám poví i to, co sám neví, Poldík vám prozradí, co se honí hlavou samotnému předsedovi, Špigy si pro vás vykutit zase další povedenou taškařici. Zkrátka máte před sebou spoustu přímá čtení, o tom co bylo a co už není, o tom co bude a co se teprv peče, dávejte pozor, ať vám nic neuteče! ☺

Letošní podzim sice chybí naše velké setkání v podobě členského shromáždění, ale pokusíme se zorganizovat to, aby se Sojka v plné síle přece jen slétla, v tom případě bychom vám dali včas vědět, to se nebojte. Kromě toho je podzim taková trochu okurkárna, proto v tomto čísle nenajdete rubriku Delikatesy, kde vás obvykle lákáme a lanaříme na různé akce. Jediné, co stojí za zmínku je česko – německé symposium ve Furth im Waldu, ale vzhledem k tomu, že nám není ještě jasná kapacita a ani nic podobného, tak nelákem, pouze upozorňuji, kdo by chtěl jet a nedostal přihlášku – necht' se ozve a něco s tím provedeme. Každopádně má tato akce smysl až pro ty starší, počítejme tak od těch 17 let...

Hlavně dvojkaři, kteří držíte toto číslo v ruce, nepřehlédněte soutěž vyhlášenou vaší milovanou vedoucí Verčou, najdete ji v rubrice “Všechno se snědlo...”, ceny jsou opravdu zajímavé.

V posledku bych ráda vyjádřila naději, že v tomto čísle jsou zase o něco kvalitnější fotografie. Bohužel je to taková sázka do loterie, protože by se náš milý plátek měl tentokrát popré tisknout v jiné tiskárně – doufejme, že to dopadlo dobře a že jsme zase s tou kvalitou popolezli o stupínek výš.

Tak přátelé, Sojky mé drahé, to by zase byl konec mého úvodníčku. Přeji vám, ať vás ten podzim moc nezdolá, nezmrzněte tady, já se zcela skeťacky pochlubím, že si se svým novopečeným manžilkem balím kufr a odlétáme na Krétu, kde pochytáme ještě trochu toho slunečního svitu – aneb “am Meer, am Strand wo Sonne scheint...” a modří již vědí.

Tak pápá a pusu vaše

Sojka ještě za tepla

- o Dnes bude tato rubrika krátká, protože kromě toho, že proběhly oba tábory se toho zase tolik moc nestalo. Kromě přípravy, několika rad apod. to je celkem okurkárna. Zatepla vysojčím to, co se ještě několikrát dozvíte – že to bylo všechno prima, že byly tábory super atd. Protože Zobák tentokrát dostali do rukou i ti, kteří dosud řádné Sojky nejsou, nezbyvá mi než zaapelovat na ně. Milí bývalí účastníci první i druhé etapy, kdo z vás se chce řádnou Sojkou stát, musí zaplatit členský příspěvek ve výši 100, - Kč. A to převodem na účet Sojky – eBanka 287658001/2400, podepište se pod to a pak už jen čerpejte výhod. Eventuelně můžete zaplatit i složenkou typu C, na adresu Sojka – spolek mladých, Foltýnova 19, Brno 635 00. Ale tahle možnost je už poněkud zastaralá, navíc se tam platí navíc poštovný.. Zkrátka převod je lepší. Za tohle všechno budete pravidelně dostávat tento členský časopis, pozvánky na akce Sojky, budete mít slevu na velikonoční tábor, slevu na autobus do Gaisthalu a mnoho dalšího. Vlastně se vám ty peníze hned vrátí, zaplacení členského příspěvku je u nás prostě jen taková formalita ☺.
- o Za tepla vám musím vyzvonit, že druhý říjnový víkend pořádá Tandem ve spolupráci se Sojkou, Sluncem a Knoflíkem akci s názvem „Za hranice všedních dnů...“, která má podtitul šance pro začínající česko – německé týmy. Zúčastní se ho lidé neorganizovaní, kteří by se rádi zapojili do česko – německé spolupráce, ale neví jak na to...Já to za Sojku spolupořádám a budu tam fungovat jako referent, tak držte palce, ať Sojce neuříznu ostudu. ☺
- o Dále vás upozorňuji, jak už jste si jistě všimli na fotce na úvodní stránce, jsem se vdala a nejmenuji se už Müllerová – kdyby náhodou někoho po těch letech napadlo psát do redakce (to by ale pak na oslavu museli asi vystřelit z děl). Anóbrž se jmenuji Černá, Černá jako bota, jako uhel – chcete-li, protože pro ty, kdo to neví, jsem si nevzala nikoho jiného než samotného pana předsedu Leopolda.

- o **Poslední zpráva, mrkněte se na ní, jestli o někom nevíte: Perspektivní házenkářský oddíl v Bavorsku (SRN – město Lanshut) hledá mladého, českého hráče ročník nar. 1989 nebo 1990. Eventuelně s rodiči stejného sportovního zaměření, s možností pracovního zařazení – trenér(ka). Podpora při spolupráci (škola, práce, bydlení) bude zajištěna. Informace na tel. 004908945429813 nebo 004908714808.**

Lukášův Sojka – bulvár

Hohoho!!! To vám byli ale zase jednou vypečený prázdniny!! Sice mi nikdo z vás opět nic pomluvačného na nikoho neposlal, ale nevádí! Totiž teda vadí, to samozřejmě, ale co mám dělat.. Halt se budete muset zase spokojit s postřehama jenom a jenom z mojí osobní sbírky. Né, že by moje sbírka nebyla bohatá! Ale přeci jen, pro zpestření... Dyk už je to jak kdybych řval do dubu!! A furt nic!

No každopádně, bez debat a bez diskuse, ta nejšťavnatější akce, kde se dalo očekávat neočekávané a vídat nevídané proběhla minulý víkend v Brně.. Svatba ve vedení spolku, holenkové, to už je něčíčko!! Já tam byl a všechno viděl! Dělo se tam ledasco, jak se na pořádnou moravskou svatbu sluší a patří. Kapela, tanec, žrádlo, nějaké to vínečko, ať už červené, anebo bílé.. Nevěsta házela podvazkem do davu mládenců – stará pověst velí, že ten šťastný junák, který podvazek zachytí, do roka a do dne i on ve spárech manželských uvízne! Nakonec část nevěstina spodního prádla zůstala v rukou Bertla – bývalého gaisthalského vedoucího a ženichova svědka v jedné osobě. Dále si novomanželé shlédli hned několik předem připravených vystoupení od ostatních svatebčanů, z nichž některé byly i velice technicky náročné – ať už pohybově, anebo zkrátka jinak technicky..datapojektor, ozvučení.. Ke svatbě bych jednoduše napsal, že byla víc než povedená a za celej zbytek redakce zobáku bych těm dvěma chtěl ještě jednou pogratulovat, popřát hodně toho štěstí a zároveň smeknout.. Akorát teda tu nevěstu jsme neunesli.. To mě vážně mrzí!

Víte, co se teďka nejvíc nosí?? Zajed'te se kouknout do Nový Role! To byste čubrněli!! Říkám vám, ostnatej obojek z pitbula kolem krku – to je hit letošního pozdního léta!! A kdo že s tím přišel jako první? Kdo je ten jedinej opravdovej originál?? No přece známý heartbreaker Jenda Pavličkojc! A šíří se to neskutečně rychle! Každý to chce mít taky! Kolem

Varů už je vymalováno, takže vás, co bydlíte na západ od Prahy zklam – VYPRODÁNO! Beznadějně, obojky nejsou do konce měsíce října.. Moraváci, vy jediní máte ještě možná šanci, pokud ovšem okamžitě vyrazíte!! Je to vážně fofrmánie! Já mám doma dva, takže kdybyste někdo byl už opravdu zoufalej, sem ochoten jeden odprodat..

A když už sem ty novoroláky dneska nakous.. ☺ ..víte, jak jel nakupovat Tomáš náhradní díl na svůj bicykl?? Dostal typ od svého kámoše na zaručenéj obchůdek v Praze – maj tam prej všechno!! Inu zeptal se Tomáš: „A jak to tam v tý Praze najdu, kámo??“ „To máš snadný, Grime! Adresa je Praha – Spořilov!“ „Jasný, radši si to napíšu, díky kámo!“ odvětil Tomáš a vyrazil. A jestli nezemřel, bloudí tam dodnes..

Špigyové v Čelákovicích maj nový fáro, dámy a pánové! Zeptal sem se: „Hele, Špejčo, a co tam máte za motor??“ „Jedna-šestka benzín, šestnáct válců!“, dostalo se mi suverénní odpovědi ☺☺. To byl takovej technickej fórek...spíše pro pány, řekl bych. Pokud to některá z vás děvčat pochopila a napíše mi na lukas.kadlecek@polabi.celakovice.cz, dostane se jí odměny v podobě zatím utajené! A sem zase na konci..další Sojka – bulvár bude až o Vánocích, tak se těšte!! Ale nebyl bych to já, kdybych tu pro vás nenechal zas jeden usmaženéj...

Dědeček sedí otráveně v křesle a v tom někdo zaklepe na dveře.

"Kdo je?", ptá se.

"Jean Claude van Damme."

"Neznám. Jděte do prdele všichni čtyři!"

drbu zdar!

Lukáš

Předsedův sloupek

Drazí,

v rychlosti to ze sebe vychrlím, jsem toho pozitivna plnej, a tak vás tím zahltím a pak zase rychle zmizím. V poslední době su šťastnej, já su tak šťastnej... Jsem čerstvě šťastně ženatý, mám nádhernou, mladou, chytrou manželku (nejlepší na celým světě), baví mě skoro všechno, na co šáhnu, až trošku na tu mojí hlavní práci, ale to se nad časem taky zlepší. Mám kolem sebe čím dál tím víc čím dál lepších kamarádů, mají mě rádi a já je tááák moc rád. V rodině platí námlich to stejný. Čekají mě teď jen samý pozitivna a sociální jistoty. Poprvý v životě poletím letadlem, no to bude žůžo... Prostě idyla. Nemůžu si stěžovat a ani nebudu, ba naopak, budu chválit a libovat si. Velkou úlohu v těch všech mých radostech hraje již tradičně Sojka, platí to i o všem tom uvedeném štěstí.

Sojka mi dala v poslední době celou sérii neuvěřitelně krásných zážitků, začalo to úžasnou, trošku pracovní, ale přece jen radou „za odměnu“ na chajdě u Křivoklátu, pokračovalo to oběma našimi milovanými Gaisthaly, které myslím letos za Sojku samotnou dopadly mimořádně, ale opravdu mimořádně úspěšně. Možná stárnu a tím i „měknu“, ale jak jsem měl možnost nakouknout na „jedničku“ a zplna hrdla prožít „dvojku“, tak jsem tam prostě moc chyb nenašel, ba téměř chyby žádný... Korunu v tom nejkrásnějším slova smyslu tomu všemu nasadila sojčí akce sice neoficiální, ale pro mě osobně o to víc sojčí: ta naše „švarcmülerovská“ veselá veselka. To byla pro mě ta nejhezčí tečka za posledními pár měsíci. Tam i hned vzápětí jsem si plně uvědomil, co je to za dar mít něco takovýho, mít takový kamarády, že všechny ty oběti a čas za ty všechny roky za to stály. Uvědomil jsem si to hlavně na základě reakcí rodiny a ostatních blízkých, kteří sami něco podobného doposud nepoznali. Ti koukali! Hrozně se jim to všechno, co Sojka a spřízněný duše kolem připravily, líbilo, myslím, že nám „sojčím“ novomanželům jen v tom nejlepším i záviděli... Tak bych záviděl: teátry, videa, přáníčka, zpěvy, tance, ale hlavně, hlavně to originální a absolutně bezchybný svatební blúús...! Bomba, zážitek, nářez!!! Opětovně se mi potvrdil známý fakt, že to a ty lidi prostě nejde opustit, jen tak za sebou prásknout dveřma, to nejde. Máme prostě ty nejlepší kamarády, kamarády až do konce, nafurt. Děcka, díky, díky, díky, byl jsem dojat a moc vás nejen za to mám rád!

váš Leo Poldík Černý

Sojčí MOuDROSTI

Moje milé a krásné sojky,

snad jste se všichni vrátili z prázdnin zdraví a dostatečně jste si užili léta. Někteří si z prázdnin přivezli plno fotek, jiní nějakou tu krásnou letní lásku, která se snad změní v podzimní, ale určitě všichni máte plno zážitků a v hendlíku několik nových čísel. Všechny vás zdravím a posílám vám krásný úsměv!!

Slyšte slyšte slyšte..... 3.6. jsem byla přihlášená na zkoušku z ekonomie. Podobné předměty jako tento, mě opravdu moc neberou. Každým krokem ke škole jsem padala do mdlob a měla jsem pocit, že na světě není dost vzduchu. Po 4 hodinovém čekání před jeho kabinetem (kde vzduch byl skoro tak cenný jako znalosti a teplota v budově mohla dosahovat tak 35 stupňů) vyšel, zaostřil, otevřel oči velmi do široka a zaječel „aplikovaná filologie“..... po chvíli řekl něco latinsky a začal se smát. Pak nás zase opustil a z kabinetu se ozvalo „PO DVOU!!!!!!!!!!!!!!“ . Za pět minut vyzkoušel celou skupinu. Kromě dvou jsme se všechny (i já) mohly těšit na další setkání s ním! Vyšla jsem z budovy našťvaná na sebe, na celý svět, na slunce a hlavně na NĚJ (samozřejmě já jsem v tom byla úplně nevinně - chi chi chi). Cesta na kolej byla hrozná. Ani venku se nedalo dýchat, slunce páliło, lidi se hlasitěji smáli, všichni do mě naráželi a otírali se, v hlavě mi jen znělo 15.6. 15.6. 15.6. druhý termín z ekonomie. EKONOMIE EKONOMIE EKONOMIE..... no prostě hrůza. Všichni mě s----- . Už to nemohlo být horší! V tom slyším příjemný hlas: „Zuzko, Zuzko, Zuzkooooooooooooo!!!!“

Že bych potkala nějakou dobrou duši, která by mi řekla, že profesor je blbec a já jsem zase jen ta obět? Najednou se všechn vztek, špatná nálada vypařila a já se rozhlížela s velkou nadějí a jiskrami v očích. Nikoho z těch smějících se monster jsem ale nepoznala. „Zuzko, no tak Zuzko!“ Už jsem měla pocit, že mám úpal a halucinace a nebo, že mě volá nějaký anděl do nebe. V tom něco zašustilo ve křoví a z něho vyběhl pes, který mi osobně připomíná prase.(Majitelům pitbullu se omlouvám.) Už už jsem zase viděla jeho zuby v mé noze, ale oběhl mě a zastavil se u jedné pani, která ho podrbala za uchem. „No Zuzanko, kde jsi se toulala, ty uličnice moje slad'oučká? Ty moje krasavice. Pojd' Zuzanko, jdeme domů. Zuzko Zuzko.“ Stála jsem tam, koukala na ně a tomu psovi jsem nehorázně záviděla. Zavrtěla jsem hlavou, usmála jsem se a šla jsem dál.

Moje milé sojkyUSMÍVEJTE SE, VŽDY MŮŽE BÝT HŮŘ.

Mějte se všichni moc krásně, dávejte na sebe pozor, těšte se na zimu a před vánoci na čtenou.

Papa vaše usměvavá Cúca.

Pájovy poStřehy

Tak, milí zlatí, tady to máte, již druhé vydání Zobáku s novou rubrikou: *P.S. neboli Pájovy poStřehy*. Ptáte se, o čem budu psát dnes? Je to záležitost opravdu nemilá, ale možná pro některé z vás – dosud nepostižené – také poučná. Začneme, poněkud netradičně, od konce. Podařilo se mi ztratit kalkulačku, sešit z fyziky, učebnice, půjčené knížky z knihovny, čtyři vypůjčená céděčka, smradlavé sandále, šest

set korun na lístky na koncert a dárek, plnicí pero a penál, který používám od třetí třídy, tedy už dobrých deset let, poznámky z matiky (výsledkem byla čtyřka z písemky další den), diskmena, prázdnou láhev od vody, propadlé několik let staré lístky do letadla, staré „Urkundy“ (tedy diplomy) z účastnických let, politý pohled z Gaisthalu..... Vězte, že tenhle výčet by mohl pokračovat ještě dlouho, ale nebudu plýtvat tiskařskou barvou a radši jdu rovnou na to.

ODPOLEDNE NA PLOVÁRNĚ aneb VERSCHWINDUNG DER RUCKSACKS

Jednoho krásného úterý jsem se pln radosti vydal rovnou ze školy do nejmenovaného pražského plaveckého zařízení, abych zde strávil příjemnou relaxační hodinku uprostřed ze

všech stran se valících starostí a strastí všedního dne. Plavalo se krásně, lidí nebylo přehršle a já si říkal, jak je to fajn, na chvíli vydechnout. A to jsem měl jsem se doopravdy nemýlit, ačkoli jsem netušil, co si na mě ještě zlý osud přichystal.

Navrátiv se do šatny ke skřínce, vidím cosi podivného: zámek je otevřený! Podívám se tedy dovnitř a co nevidím – všechno je na svém místě, nic nerozházené, peněženka je v kapse a mobil taky – a pak mi zjišťuju, že mi ušla jedna maličkost – batoh zmizééééé! Připadám si jak ve snu, nechápu, nevěřím, nerozumím...

Po oznámení této nemilé skutečnosti dámě, dřepící evidentně po celý den u vchodu k šatně, jsem však uzemněn: prý je to normální, tenhle týden už tu pár skřínek vykradli, tak ať se nedivím! Ale jsou to hodný zloději – aspoň kalhoty a trenky mi nechali, když už nic jiného! S ironickým úsměvem odcházím, ani se nemám čím umýt, aspoň že usušit. Pořád, jako by to nemohla být skutečnost, nevěřicně koukám do skříňky, ale zázrak se nekoná.

Naja, halt, stalo se, co můžu dělat. Svět se nezbořil, nic tragického se neudálo. Ale moc bych tímto chtěl poděkovat té paní, co našla na zastávce v metru můj díář, za jeho záchranu. Aspoň něco mi z ukradeného batohu zůstalo, a já jsem rád, že mezi námi jsou i tací, kteří umí pomoci, když se člověk ocitne v nesnázích. Takže abychom to zakončili nějakým ponaučením (i to občas chtě nechtě musí být): ukradený batoh neneste s těžkým srdcem, zato nalezené věci doneste majiteli! Díky. Mějte se fajn, užijte si podzim, a to myslím vážně, asi jsem sice tvor podivný, ale já už mám toho vedra dost a na to šedivo a sychravo se docela i těším.

Ahóóóój Váš Pavel, Pája, Pájino atd.

Všechno se snědlo, ale co z toho se strávilo...?

Stejně jako v minulém čísle mohu s nadšením konstatovat, že se nemusím snažit zhodnocovat sama, ale mám na to lidi. ☺ O Gaisthalu I. etapě vám něco napíše Kristínka a o dvojce Verča! Já pokud můžu mluvit za jedničkáře, tak se nám to opět vyvedlo nadmíru parádně, počasíčko jedna báseň, parádní hry, účastníci byli snaživí a kreativní – co dodat. Vracelo se nám do reality těžko. Nevím čím to je, myslela jsem, že jsem už ostřílený pardál, ale letos to byla hrůza a děs, minimálně dalších 14 dní po táboře jsem byla duchem mimo...tak ale teď už slíbené články, pár tágesberichtů a vůbec vše o obou etapách.

GAISTHAL I. etapa – Asie 2003

Musím jenom na úvod říct, že se mi o Gaisthalu píše s těžkým srdcem, protože se mi po něm moc stýská. Skončily prázdniny, začal školní rok a s ním přišli i povinnosti, starosti a na Gaisthal už zbyly jenom vzpomínky... ☹

A o čem, že to vlastně celé bylo? Pro letošní rok jsme jako téma vybrali Asii a ukázalo se, že to byl moc dobrý nápad – je to téma široké, které inspiruje a dává prostor pro mnoho nových her a nápadů. Celý příběh zněl takto: Čínský císař s císařovnou (Madlex – tedy Madleska a Alex) nuceně a narychlo opouští svou rodnou vlast, protože na císařském dvoře proběhl puč a oni už samozřejmě nejsou vítáni, ba naopak jsou v ohrožení života. Jejich dcera je však unesena a uvězněna kdesi v Asii. S družinou svých nejbližších se uchýlí v Gaisthalu a děti poprosí o pomoc při hledání jejich ztracené dcery. Oni se totiž pro ni už do Asie vrátit nemohou a navíc ani přesně neví v které části je jejich dcera ukryta. Je to tedy na dětech. Ty projdou jakýmsi výcvikovým táborem aby v Asii nikdo nepoznal, že nejsou zdejší a oni mohly tajně nepoznaní najít milované děťátko. Je to úkol nebezpečný a náročný, proto je důsledná příprava velmi důležitá.

Času nebylo nazbyt a proto bylo potřeba začít hned a postupovat systematicky. Každého dne se ujal nějaký člen císařské družiny a zahrál dětem divadlo o nějakém tématu z Asie (kultura, politika, písmo, řeč,...), aby se naučily co nejvíc. I všechny hry probíhaly v asijském duchu.

V táboře se to tedy hemžilo samuraji, Gejšami, eskymáky, arabi, ropnými magnáty, japonskými turisty a nechyběl ani Budha a dalajláma. ☺ A aby atmosféra neměla chybu vyrostla na táborové louce i čajovna (ta se těšila obrovské oblibě, i když někteří rejpalové – v čele s Móňou si pořád stěžovali, že „je tam fákt hróóózný horko“ což samozřejmě vůbec nebyla pravda ☺), plná asijské výzdoby, doplňků, polštářků a na neposledním místě čeho jiného než čajů. ☺

Jak už jsem na začátku nařkla letošní tábor se nesl v duchu nových nápadů, jak díky bohatému tématu, tak i proto, že tým se skládal ze spousty nových vedoucích. Například obyčejný Sprachkurs už zdaleka nebyl tím starým známým Sprachkurzem, protože kromě tradiční němčiny a češtiny se budoucí tajní agenti naučili i základy japonštiny. Veliký úspěch měl také Takešihův hrad, Stolní fotbal ve velkém nebo třeba famfrpál. Co mi je pořád trošičku líto, že kvůli nebývalé horkému počasí jsme místo Špigihův odpoledne, na které jsme byli všichni strašně zvědaví, jeli do bazénu. (Tam jsme si to teda nakonec moc užili, ale co naplat – Špigihův odpoledne je prostě Špigihův odpoledne...☺)

Ve čtvrtek, když už všichni cítili, že jsou na svou tajnou misi dobře připraveni, že už jsou dobře sehraný tým agentů, nerozeznatelných od rodilých Asiatů, se všichni vydali na cestu (Gelandespiel). Přestože se jednalo o úkol tak náročný, tak si agenti vedly skvěle a při noční pouti, doprovázené opravdovou nepřízní počasí dceru skutečně našly! Třikrát hurá!!! ☺

Poslední den proběhl asijský trh, kde si každá skupinka dětí vymyslela a postavila svůj stánek. Takže se odpoledne za gaisthalské peníze bouřlivě obchodovalo. Mohli jste si koupit náramky, papírové květiny, po asijsku se nalíčit, nechat si vyložit budoucnost, zkusit si svou sílu ve wrestlingu nebo, pokud jste měli vážný zájem, se dokonce nechat oddat. Pak už se ale tábor závratným tempem nachýlil ke konci a nezbývalo než se naposledy společně sejít a přísahat navždy věrnost našemu nejmilejšímu císařskému páru. Bylo to moc moc pěkné ale strašně smutné ☹, takže o tom už se víc rozepisovat nebudu. Teď už mi nezbývá než dodat, že léto v Gaisthalu bylo úplně nejlepší, jak jen to vůbec jde a už aby to rychle uteklo a byly jsme tam co nejdřív zas! ☺

Den 1

Vyber z deníku asijských uprchlíků: císařsky par predstoupil pred vyvolene bojovníky a pozadal je o pomoc s hledaním dcery. "Vime jen, ze je skryvaji nekde v Asii", rekl cisar pevnym hlasem. "Kdo vi, zda je jeste na zivu", vzdychla plactive cisarovna. "Jen klid, jen klid", uklidnoval ji cisar. "Nasi pratele nam ji jiste pomohou najit. Pratele nasi verni, prosime vas o pomoc!!!" "Ale ted uz spat, zitra je take den", rozkazal cisar. A my uprchlici, ti nejvernejsi tedy jdeme. A jak to pujde dal? To se dozvite zitra.

- Dnešní den se mi líbil až na to, že jsme celou cestu do Gaisthalu seděli v přehřátém autobuse. Jinak se mi líbí celý tábor, hřiště, okolní krajina a prostě všechno, co tady je. Ale mohlo by taky v blízkosti být nějaké koupaliště nebo rybník.

Dobra Nešporová

Den 2

Uz jsme se probudili a společně s nimi přicházejí nejčerstvější zprávy. Císařovna skoro nespala (asi strachem o dceru). "Jsme zde velmi napadáni a v nebezpečí, musíme se naučit cizím jazykům. A pro uvolnění si zatancujeme a zazpíváme", nařídila naše nejmilejší a nejurozelenější. Tak jsme zpívali, tancili a učili se německy respektive česky. Dale jsme pro uklidnění z této nelehké a tíživé situace dělali masky, zasportovali jsme si a pro zrelaxování nás císař Alex naučil meditovat. Potom následoval obědek. Po chvíli klidu a odpočinku jsme se začali připravovat na útok na Takeshiho hrad. Přípravy byly dlouhé a již první útok byl velmi vyčerpávající. Byly vedeny tři útoky: útok do mokrého kopce, kde na nás lili vodu s mýdlem, aby jsme se nedostali nahoru. Druhý byl velmi nebezpečný, protivníci na nás strileli!!! (Jenom balóny s vodou). A třetí byl proti samotnému Takhesimu. Obránci na nás strileli vodními děly a balóny, čím dál víc našich lidí bylo zraněných. Nezemřel zatím nikdo. Lidé ubýva... padesát... čtyřicet... třicet... dvacet... Posledních deset se stáhlo a domlouvají taktiku. UTOCI!!!! Pouze pár kroků na dostřel! První rány... podarilo se! Takhesi páda!!! Zvítězili jsme!!! Po této vyčerpávající akci jsme pověčereli, zahráli si uklidňující hru a šli jsme spát. Budeme ještě potřebovat spoustu sil...

- Včerejší den byl pěkný. Nejhezčí byl program po obědě. V tom počasí se to hodilo. Jen netekla voda!!! Večerní program byl zdoluhavý, ale poučný. Ranní program byl pro mě nezáživný. Nebaví mě zpívání a učení. To je vše, co o tomto nu mohu napsat.

David Šponer

Nachdem die Anreise am Sonntag gut verlaufen war, die Teilnehmer erste Freunde gefunden hatten und in ihre Rolle als letzte Freunde des gesamtasiatischen Kaiserpaars Alex und Madla eingewiesen worden waren, ging es am Montagmorgen darum, beim Singen und Tanzen die neugewonnenen Beziehungen zu vertiefen und außerdem die Lieder für Morgen- und Abendfeier zu üben. Dazu gab es einen "Crashkurs" in Tschechisch für die deutschen Teilnehmer und einen in Deutsch für die tschechischen. So gerüstet, fing das Programm nun

richtig an: Neigungsgruppen, wie asiatische Zen-Meditation, kreatives Schreiben, Bauen einer Jurte, Sport, Bauchtanz oder Gipsmaskenbasteln boten für jeden Teilnehmer das Richtige. Nachmittags war - gemäß dem Thema des Lagers - Takeshis Castle angesagt. Wie in der TV-show gab es auch hier die Gruppe, die die Burg des Fürsten angreifen will und deren General

versucht, durch, für die Angreifer gestellte Fallen, die besten auszuwählen. Die Teilnehmer kämpften also auf Schmierseiferutschen und in Labyrinthen, um sich, wenn sie bis zum Ende durchhielten, mit den Betreuern (dem Hofstaat des Fürsten) und den Lagerleitern im Finale eine wilde Wasserschlacht zu liefern, die besonders wegen der derzeitigen Temperaturen großen Anklang fand. Abends spielten die Teilnehmer "Wer wird Millionär" (Lob an die Technik - Videobeamer!!!). Sowohl Fragen über Asien und die Betreuer, als auch Fragen aus dem Bereich der Allgemeinbildung wurden gestellt. Die Teilis waren begeistert und wir auch.

Den 3

Probouzime se do slunecneho dne, jako ostatne kazdy den od doby, kdy jsme sem, do exilu, pricestovali. Po chutne snidani nas prisel pozdravit samotny Dalaj Lama, který nam v rychlosti vysvetlil sve postaveni ve sve rodne zemi - v Tibetu a nastinil nam utrapy nuceného vyhnanství. Cisar s cisarovnou se jiz na miste informovali, ze neco podobneho se stalo pred vice nez padesati lety i zde, v Nemecku a pohovorili jak o utrapach, ktere provazely souziti ceskeho a nemeckeho naroda. I jejich verna družina pratel, ktera uprchla z Asie spolu s nimi se podelila o zkusenosti ze svych vlastnich asijskych zemi. Musime priznat, ze to nebyly veci z nejveselejsich. Nicmene vsichni vime, ze se musime na nas ukol pripravit psychicky a potrebujeme proto odreagovani. Nasledovaly tedy hry! Prvni byl "Stolni fotbal" - tedy v zivotni velikosti! Dva brankari, ctyri obranci, pet zalozniku a pet utocicich hracu. Hra mohla zacit. Dalsi bylo Clovece nezlob se. Jak jinak, nez v zivotni velikosti. Misto obycejnych policek byla policka s ukoly! Nakonec to nejlepsi - slavny Famfrpal!!! Ten zna snad kazdy. Brankari na kostatech brani, ostatni se snazi do brany umistit mic camral, polem proleta okridlena Zlatonka. A dale? "Coz takhle udelat si taborak?", navrhla cisarovna. A jak rekla, tak se stalo. Zpevy se rozlehaly, tvare se usmivaly, az do tmaveho soumraku...

- Včerejší dopoledne, kdy jsme se dozvídali něco o asijských zemích mě moc nebavilo, ale líbil se mi odpolední program, protože jsme hráli obří „člověče nezlob se“ a taky stolní fotbal. Večer u táboráku byl taky povedenej, i když jsem neznala většinu slov od písniček.

Liduška Pavelková

Nach unserer gestrigen Wasserschlacht bekamen wir gleich heute in der Früh den ersten Schock verpasst. Wo wir gestern noch so viel Wasser hatten, war nun plötzlich gar keins mehr da. Die Lagerleitung hat aber ja dann gleich die zuständigen Stellen in der Gemeinde verständigt und Gott sei Dank, war bereits mittags das Wasser wieder da. Zuvor stand "SdJ-Sojka-was ist das?" auf dem Programm. Natürlich gehört dies zum Pflichtprogramm (das eher nicht so leicht zu vermitteln ist), aber wenn man als Teilnehmer schon öfter in Gaisthal war und es meistens J auf die gleiche Weise vermittelt bekommen hat, kann das ziemlich langweilig werden. Ich hätte es besser gefunden, wenn alle in 2 Gruppen (dt. und tsch.) aufgeteilt worden wären, da alles durchs Übersetzen noch länger gedauert hat und es etwas eintönig wurde. - Auch, wenn ich weiß, dass ihr euer Bestes gegeben habt. J Die Kofferpackeinteilgruppen (Die Jugendlichen sollten sich überlegen, was sie einpacken würden, wenn sie eine Stunde Zeit hätten und wüssten, dass sie ihr Zuhause nie wieder sehen würden. Anm. d. Red) waren deshalb genau die richtige Abwechslung. Als dann die einzelnen Asialänder vorgestellt wurden, war das zwar interessant, aber echt ein bisschen zu viel Info auf einmal. Das Mittagessen war natürlich wieder mal supamegagut J. Der "Schachmittag" (Mensch ärgere dich nicht, Kicker und Harry Potters Quiddich wurden mit Menschen als

Spielfiguren nachgestellt. Anm. d. Red.) war im Gegensatz zu den alljährlichen anderen Spielen echt ne supergeile Abwechslung. Vor allem, weil's mal was Neues und lustiges war. Der einzige Nachteil beim "Mensch ärgere dich nicht" war, dass es sich durch die vielen Aussetzfelder ziemlich in die Länge gezogen hat und man irgendwie nicht so richtig vorankam! Aber sonst: Lustige Einfälle!!! Ich sag nur Quiddich (oder wie man das schreibt) und Spigy alias Schnatz in der gelben Jacke J. Für Pilzfans war dann die Suppe genau das richtige Schmankerl. *G* Abends gab es nun endlich das Lagerfeuer. Die Stimmung bei Songs von Lucie, Mike and the mechanics, ACDC (Teilnehmerbeitrag!!!), aber auch den klassischen Lagerfeuerliedern war einfach nur urig griabig pfundig genauso wie das von 3 Betreuern vorgespilte tibetische Märchen. Wie jedes Mal ein gelungener Tag!!!

Den 4

Z milosti cisare, cisarovny a jejich verne družiny se dnesni ranni gong rozeznel o hodinu pozdeji. Tato mila skutecnost vyvolala ve vseh prijemne pocity z delsiho nocniho rozjimani. Ostatne cely dnesni den byl takovy vyjimecny. Dobry pritel cisarskeho paru nas pozval na prohlidku nepalskeho chramu, který se nachazi pobliz naseho utociste. Meli jsme moznost ocitnout se na chvili v jinem svete a s trochou smutku v srdci si zavzpominat na nasi rodnou Asii. Nasi mladi hostitele byli nadseni mystickou atmosferou chramu a odnesli si s sebou mnoho blazenych zazitku. Pri ceste zpet jsme objevily osamocene jezero s blankytné trpytivou vodou. V takovem horku jsme nemohli odolát a stravili jsme zde zbytek slunecneho odpoledne. Vecer jsme cely den zakončili vydarenou oslavou boha DISCONA a v prubehu

veselice jsme z rad nasich mladych pratel vybrali 10 odvazlivcu, kteri od se dnesniho dne budou moci podilet na vytvareni programu.

- Den začal příjemně. Vstávali jsme o hodinu později a to každý přivítal. Odpoledne nás čekalo další překvapení – výlet. Nastoupil jsme do autobusu a jeli. Cesta byla zdlouhavá, ale stálo to za to. Navštívili jsme překrásný himalájský objekt. Po shlédnutí následoval odjezd do bazénu. Skvěle jsme se bavili. Večer to bylo skvělé.

Jakub Růžička

- Ráno o 2:00 nás zobudili aby sme sa trochu prešli. Bolo to celkom fajn, iba raz na mňa hodili múku. Ráno v 7:00 nás zobudili na roscvičku. Na raňajkách nám oznámili, že sa pojdeme okúpat. Dost dlho jsme jeli. Bol tam veľký tobogán ale dost' dlho som tam čakal. Boli tam dva mostky, z malého som skákal, ale z väčšieho som skočil iba ras. Škoda, že sme tam boli iba 2 hodiny.

Tomáš Podola

Wir wurden heute erst um 8 Uhr geweckt, was an unserer Müdigkeit nichts änderte. Doch als wir nach dem Morgensport auf das Tagesprogramm schauten, wurden wir SOFORT wach, denn dort stand nichts außer Urlaub, Urlaub, Urlaub. Einen Jubelschrei gabs auch beim Frühstück, dann es gab Nutella. Manch einer dachte schon, dass die Betreuer verschlafen und die Küchenleitung was falsch verstanden hatten. Während des Frühstücks stellte sich dann raus, dass wir schwimmen gehen. Um 10.00 Uhr wurden wir dann mit nem Doppelbus abgeholt, mit dem wir nach einer EWIGEN; ABER WIRKLICH EWIGEN Busfahrt bei einem Nepal Tempel (Wir besuchten den bei Regensburg aufgestellten Nepalpavillion der Expo 2000, Anm. d. Red.) ankamen. Die Enttäuschung war groß, da wir dachten, wir fahren gleich zum schwimmen. Doch letztendlich war die Führung zwar heiß, aber interessant. Nach der zweiten langen Busfahrt waren wir schon so fertig, dass wir als wir endlich im Freibad ankamen erst mal nur ins Wasser sprangen, wie wild, um uns abzukühlen. Es gab mehrere Tauchaktionen und Rutschkeiten; die Zeit im Schwimmbad ging am schnellsten vorbei. Und so saßen wir auch schon wieder im HEIß-geliebten Bus zurück nach Gaisthal. Während des Tages sollten wir die Zeltsprecher fürs Lagerparlament wählen. Die Zeltsprecher wurden nach dem, heute warmen, Abendessen bekannt gemacht. SO wählten wir vor der Disco noch zwei Lagersprecher, einen tschechischen und einen deutschen (Petr Melkus und Philipp Sablella, Anm. d. Red.). In der Disco wurde gerockt, getanzt, geschmust und gebrakedanced und einige Pärchen fanden zusammen... Hach, das war ein schöner Abend und viele fielen müde ins Bett.

Den 5

Cisarovna se od svych zvedu dozvedela, ze se v mistnim mestecku schovavaji nasi pronasledovatele. Proto jsme rano dostali rozkaz prozkoumat teren a podat dukladnou zpravu. Prohledali jsme celou vesnici a nastesti jsme nezaznameli zadne nebezpeci. V mistnim potoce jsme si nachytali par rybek a na obed jsme z nich pripravili vynikajici sushi. :o)) Bylo dobre, ale ne tak lahodne jako u nas doma. Po jidle jsme se na par chvil venovali meditaci a pote mohl den pokračovat. V blizke vesnici se konaly Fing lei sio, takzvane Hry bez hranic. Jsou to hry specialne vymyslene na zdokonaleni fyzickych a psychickych zdatnosti, jako napr. hledani ukrytych artefaktu, potapeni, orientace v prirode poslepu, prenaseni tezkeho nakladu

prez prekazky apod. Cisaruv cinsky pritel Quei - Li - Quidator prinesl do tabora ukazat svuj novy vynalez - obrazkovy projektor. Cely vecer jsme proto stravili sledovanim filmu s nazvem Pelisky, který pochazi z jakesi sousedni male zeme. Byli jsme opravdu nadseni.

- Ráno začalo uklízením (F.A.K.), myslím si, že to bylo nutný. Odpoledne byly hry bez hranic, posty byly zajímavě vymyšleny. Z celého dne mě nejvíc zaujalo kino. Hráli Pelíšky, je to opravdu krásnej film. Moc se mi líbilo, že byl český film s německými titulkami.

Peťulka Plechatá

Heute ham wir wieder alle gedacht "Yuhu, wir dürfen schon wieder länger schlafen", aber das war wohl nix weil um 7.15 Uhr dann doch die Betreuer in unseren Zelten standen und uns zum Frühsport animieren wollten. Nach dem Frühstück kam dann der allseits beliebte Programmpunkt "FAK" (Freiwilliges Aufräumkommando, Anm. d. Red.) bei dem wir den Zeltplatz wieder voll auf Vordermann brachten. Danach wurden wir mal wieder in Gruppen eingeteilt und mit drei DIN A4 Seiten Fragen ausgerüstet ins Dorf geschickt, um dort auf diese Antworten zu finden. Außerdem mussten wir bei einigen Betreuern Aufgaben erfüllen. Leider waren die Posten nicht weit genug voneinander entfernt und so entstanden lange Wartezeiten. Nach einem leckeren Mittagessen gabs dann ein sehr lustiges Spiel, nämlich das "Spiel ohne Grenzen", bei dem wir u.a. Ketchup essen und in Mehl tauchen mussten. Am Abend haben wir dann noch einen tschechischen Film angeschaut (Pelisky), der einerseits lustig, andererseits sozial- bzw. gesellschaftskritisch und gefühlsbetont war. Und dann sind wir wie immer müde von den Strapazen des Tages in unsere Schlafsäcke gekippt.

Den 6

Jiz sestý den exilu a o dceri císaře a císařovny stále zádne zprávy. Slunce pálí a zhne, ale my tvrde odoláváme, pokračujeme na naší cestě Asií. Na dnešní den máme ohlášenou návštěvu spríznených umelcu, kteří nás chtějí trochu povzbudit. Proto i my si pro ne musíme něco připravit! Trénovali jsme zpev, silí narychlo kostýmy a pod vedením palácové tanecnice a jejíh pomocníku dopilovávali choreografii. Po náročných přípravách jsme si dali sladký oběd, musíme si určite opsat recept, protože nám vsem oooooopravdu chutnalo. Odpoledne jsme meli v plánu zorientovat se cvicne po celé Asií, získat visa do jednotlivých zemí apod. K tomu jsme si nakresili mapu, kde jsme cvicne určili polohu japonských ostrovu, tří nejdůležitějšíh pohorí v Asií, cínskou zed... Nakonec nás cekalo císařovo osvícení, které po vsech tech hlavolamech, jazykolamech a cekáníh na úradech bylo pro nase zavarené mozky úlevou. Po večeri jsme se dozvedeli něco o zvyčích, které jsou v jednotlivých zemích Asiie velice důležité. Byla to jedna z nejpoučnejších lekcí,

protože právě zvyky a pravidla bezného chování jsou to, co nás může prozradit na naší veledůležitosti misy!!!! Pak už jsme jen bavili naše hosty, doufejme, že se nám to vydarilo. Usínali jsme s myšlenkou na to, co nám přinese další gaisthalské svítání...

Nachdem wir wie immer viel zu früh geweckt wurden, alle total müde waren und gefrühstückt hatten, machten wir uns an die Vorbereitung für die Karaoke-Show. Schön war dabei, dass wir die Gruppen selbst bilden durften. Unsere liebe Lena half uns die Texte und Melodien einzustudieren. Die Choreographie blieb uns überlassen, genauso wie die Kostüme und die Plakate. Die Songs waren super, aber eine größere und aktuellere Liedauswahl wäre gut gewesen. Der Kaiserschmarrn beim Mittagessen war wunderbar, aber leider mussten wir sehr lange warten. Das "Beam-Spiel" am Nachmittag war wieder mal ein neues Spiel, bei dem wir am Anfang erst einmal die Logik des Ablaufes herausfinden mussten. Bei Reisen durch die verschiedenen Länder Asiens konnten wir Hinweise erarbeiten und am Ende in Indien die Erleuchtung erlangen und eine Asienkarte zeichnen. Die Karaoke-Show am Abend war ein voller Erfolg, da alle gut gesungen haben und super Ideen für den Auftritt hatten. Nach Britney Spears, Christina Aguilera, ABBA und Robbie Williams sorgten die Betreuer mit "I will survive" und "Summer Nights" von Grease dafür, dass die Stimmung überkochte. Ausnahmsweise gingen wir dann noch nicht alle ins Bett, denn es hatten die Überfalller angekündigt. Wir bewachten also in Gruppen von 6 Leuten jeweils 2 Stunden erfolgreich die Platz und die Fahne.

Den 7

Naaaaaaastup ! Zavelel cisarsky general. Sbalili jsme si nejnutejší potraviny a hodně vody na cestu a vydali jsme se na náročný celodenní výcvik. Ptáte se proč ? Je právě velice důležité, abysme při závěrečné misi měli dobrou vydrž, smysl pro kolektivní práci a orientaci v divoké přírodě. Byli jsme rozděleni do osmi skupin a brzy po snídani jsme vyrazili na cestu. Bylo pro nás připraveno sedm stanovišť, na kterých jsme si overovali svou připravenost pro velký úkol. Někteří z nás si sahlí až na dno svých sil, ale všichni jsme nakonec cisarskému paru dokázali, že na to máme !! Po návratu do tábora nás čekalo příjemné překvapení v podobě nové otevřené čajovny u gaisthalských salku. Vlastně to není ledajaká čajovna. Je to pár drivek a na nich handra. :o) Ale vypadá to pěkně. Ani večer jsme se nezastavili, neb na odpočinek není čas. I při večerním programu prevládala akční nálada. No, a co dál ? Do hájů !!! Tak zase zítra. Saionara.

Als wir nach dem Aufstehen auf den Tagesplan kuckten, bereitete sich schon bei vielen eine gedrückte Stimmung aus. Nach dem Frühstück ging's dann schon los: Schnitzellauf! Von vielen gehasst, von manchen geliebt, von den meisten schweigend hingenommen. Cuca hat uns am ersten Posten einige Fragen gestellt, bei denen wir leider fast nichts wussten. Nach einem eher kurzem Stück mussten wir bei Marina mit zusammengebundenen Füßen einen Parcours bewältigen. Nach ein paar Kilometern waren wir dann bei Eva zum Reistransportieren. Leider waren die Regeln nicht ganz klar und so gab es viele unterschiedliche Ergebnisse. Außerdem war es ziemlich nervig, dass wir als letzte Gruppe alle Markierungen (Klopapier usw.)

einsammeln mussten. Dann gabs endlich das wohlverdiente Essen! Hat super lecker geschmeckt (Lob an die Küche!), nur Wasser zum Abspülen hat gefehlt. Nach dem Essen mussten wir beim Spigy Steine in einen Getränkekasten. Leider konnten wir kaum treffen, weil der Abstand zu groß war. Nach diesem Posten wurde es erst richtig anstrengend. Der Marsch über die Schotterwege war wegen der Sonne ziemlich mühevoll. Fast 3 Stunden später kamen wir bei Toni und Chris an. WASSERMELONEN!!! Außerdem mussten wir im Wald versteckte Sachen suchen. Das war ganz gut! Wir waren noch super motiviert (jedenfalls sah es so aus, weil wir uns so über den Posten gefreut haben). Nächstes mal wären mehr Posten besser, damit es nicht so langweilig wird. Nach einer weiteren Ewigkeit waren wir dann bei Kendy angelangt, wo wir Wasser mit Löffel in einen Becher löffeln mussten. Dann kam die schlimmste Strecke, denn trotz ausdrücklicher Sockenpflicht für alle, hatten einige keine an und so wurden wir immer langsamer. Luky forderte beim letzten Posten noch einmal unser Teamwork und dann gings auch schon zurück zum Zeltplatz. Wir waren anfänglich aufgrund der 8-stündigen Wanderung ziemlich fertig, aber zumindest ich habe mich richtig wohl gefühlt.

Den 8

Dnesni den pro nas zacal o neco pozdeji. Po vydatne krmi jsme meli moznost navstivit mistni klaster a oddat se na par chvil motlibam a rozjimani. Ti, kteri zustali v nasem utocisti meli za ukol uklidit vsechen ten neporadek, co se za poslednich dni u nas nashromazdil. Zbytek dopoledne jsme vyuzili ke spolecnym hram na mistnim, jak rikaji evropane, fotbalovem hristi. Nechybelo ani prijemne osvezeni, ktere jsme si vychutnali u mistnich studenych gejziru. Odpoledni program byl zameren na pripravu vecerni oslavy, na ktere mely byt vybrany nejkrasnejsi a nejlepsi jedinci z nasi skupiny. Kazdy mel za ukol nejakym zpusobem se zkraslit a pripravit si zajimave vystoupeni. Zabavny vecer, moderovany nasimi ruskymi sprizneci, Sasou a Natasou, byl odmenen bourlivym potleskem a dokonce nas navstivil nam

vsem znamy host z Ameriky - Spiderman...

Heute sind wir erst eine Stunden später, d.h. um 8 Uhr aufgeweckt worden - das fanden bestimmt alle gut. Alle die wollten sind mit Poldi in die Kirche gegangen, die anderen freuten sich beim Frühstück über das allseits beliebte Gaisthalmüsli. Nach den Diensten ging es weiter mit einem großen FAK (=Freiwilliges Aufräumkommando), das natürlich sehr blöd war. Nach den Tummelspielen und dem Mittagessen, ging es um 15.00Uhr weiter mit dem Nachmittagsprogramm: Vorbereitung für "Gaisthal sucht den Superstar". Jede der 10 eingeteilten Gruppen musste einen Auftritt im Bereich Comedy und einen im Bereich Modeln vorbereiten. Das Model war leider ich (wirklich süß!!! Anm. d. Red.). Nach dem Essen erfuhren wir beim Theater das wichtigste über Essen, Kultur und Alltag in Asien und speziell in Japan und Russland. Bei dem "Gaisthal sucht den Superstar"- Abend gewannen im Bereich Comedy die Gruppen 3 und 5 und Robin war das beste Model. Nach der Abendfeier gingen alle ins Bett und ich schlief sofort ein.

Den 9

Nas pobyt v exilu se prekulil do noveho tydne. Stale sviti slunce, zem je vyprahla, zda se, jako by zde uz mnoho mesicu neprselo. Pro nas to znamena dobrou prpravu na asijske pouste, zaciname byt nervozni, nejradeji bychom se jiz vydali na cestu a zachranili dceru cisare a cisarovny. Misto toho jsme si vsak opet zopakovali neco malo z nemeckeho jazyka, k tomu ovsem i pribyla trocha japonstiny a cinstiny! Dale jsme se rozptylili zpevem a tancem, ani umorne vedro nas neodradilo od radosti z pohybu. Krome toho jsme se pod vedenim spriznencu cisarskeho paru naucili mnoho zajimavych veci - napr. kaligrafie, vyroba asijskych kvetin apod. Po obede jsme se rozdělili na dve poloviny a sice ne - jak by nekdo ocekaval na Nemce a na Cechy, ale na holky a na kluky. Muzska cast osazenstva odesla za svym programem z tabora, ucili se cestou ryze muzskym dovednostem - jako je prace s mapou, komoasem, uzly, kterak rozdelat ohen atp. Ta krasnejsi polovina zustala v exilu a jejim hlavnim ukolem bylo, odpocinout si, neco prijemneho si uvarit apod. Vecer jsme se vsichni sesli u taboroveho ohne, kde jsme po par minutach opet splynuli v jeden celek, v jeden tym. Nicmene timto jeste dnesni den neskoncil. Uprostred noci jsme byli probuzeni a museli jsme podstoupit zkousku odvahy, abychom dokazali svou zdatnost...A timto zu dnesni dlouhy den opravdu skoncil.

- Dneska dopoledne jsme měli zájmové skupiny. Já jsem si vybrala čínské znaky, bylo to docela zajímavý a bavilo mě je kreslit, pak jsme si mohli vybrat třeba břišní tance, fotbal, twist art...

Odpoledne to bylo super, když všichni kluci odešli, móóó se mi to líbilo, akorát mě mrzí, že jsem nestihla masáže. Ale zase jsem měla krásný tetování. A večerní táborák se mi taky líbil.

Terka Ždimerová

Nachdem Frühsport gab es ein Frühstück und danach SiTaSpra. Singen und Sprachkurs war ok, aber dass wir beim Tanzen einen neuen Tanz (Chacha, Anm.d.Red) gelernt haben, finde ich super. Danach waren die Neigungsgruppen dran (zB Volleyball, Fußball, Bauchtanz, kreatives Schreiben). Es ist gut, dass es Sachen gibt, bei denen man sich nicht anstrengen muss, oder auch andersrum. Später gabs dann die "gut gesalzene Suppe"(Orginalzitat Bob: "Der Bauchtanz vor unserm Fenster war so gut, dass er die Suppe verdorben hat J", Anm. d. Küche). Danach war der Supi-gute Mädchennachmittag dran.(Die Jungs vergnügten sich bei Lagerfeuer, Schaschlik, Crosslauf und den 3 Ks (Karte - Knoten - Kompass), Anm.d. Red.). Bei uns wars voll super, da gibts nix zu meckern. Dass Essen war zwar scharf, aber total lecker und der Nachttisch auch. Bevor die Jungs zurückkamen haben wir noch mal richtig aufgedreht (die Musik vor allem). Am Lagerfeuer haben wir dann alle gesungen. Das Gute daran war, dass wir Liedtexte bekommen haben. Um 10 Uhr mussten wir ins Bett (wie immer). Doch das besondere war, dass wir mitten in der Nacht aufgeweckt wurden und eine "Mutprobe" bestehen mussten. Alle Zelte nacheinander von 1-10 und dann die Fähnlein. Das blöde dran war, dass der Mond zu hell schien und man die Erschrecker gesehen hat. Alles im Ganzen aber ein SUUPER Tag. WEITER SO!

Den 10

Dnesni den jsme vyrazili opravdu za dalekym cilem. Rozjeli jsme se podivat do rodne zeme ceskych kolegu, konkretne do jakychsi Marianskych lazni. Bylo to tam opravdu nadherne, kazdy z nas stravil cas po svem, ovsem az pote, co jsme na pokyn nasich "ucitelu" dukladne prozkoumali mesto. Odpoledne jsme se vratili zpět do Nemecka, zajeli jsme opet ke krasne modre vode, kde jsme se prijemne ochladili a v ruznych radovankach stravili mnohoh radostnych chvilek. Po navratu do naseho milovaneho Gaisthalu - zaciname si tu zvykat, skoro jako bychom tu chteli zustat navzdy - jsme se oberstvili a pokračovali v tomto prijemnem dni vecerem ve znameni TANCE. Co dodat? Snad jen to, zu nase netrpelivost narusta a cekame kazdym dnem, ze vyrazime na cestu...

Tento den začal poněkud nepříjemně, vstávali jsme docela brzo a měli jsme naspěch. Po snídani jsme se dozvěděli, že pojedeme do ČR. Nastoupili jsme do nábl autobusu. Cesta byla dlouhá, ale stálo to za to. Přijeli jsme do nádherného města Mariánské lázně. Domy byly s nádhernou štukaturou ve slohu baroka. Kolonáda byla velmi nádherná, nejpěknější byla zpívající fontána, na tomto městě bylo ale i něco špatného – moc vysoké ceny. Z Mariánských Lázní jsme se jeli koupat o Německa, koupání bylo skvělé, nadchlo mě to, že příkazy byly psány v češtině. Po koupání jsme jeli zpět do tábora a byla moc dobrá večeře. Po večeři byla diskotéka, to bylo super, a po ní jsme šli spát. Byl to docela dobrý den.

Den 11

A je to tady. Hned rano nam cisar s cisarovnou a svymi prateli oznamili, ze nastal cas, pripravit se a vyrazit. Jejich dcera je v ohrozeni, ze ji unosci odvezou mimo Asii a to uz bychom ji asi nenalezli... Proto rychle do prace, abychom se nicim nezdrzovali. Na pokyn Dalai Lamy jsme si sehnali medicinu, vyrobili jsme si pravy samurajsky mec, poznavaci znaky - abychom se navzajem v Asii rozpoznali. Odpoledne jsme si mezi sebou zvolili nejrepresentativnejsi par, byla to jen takova mala kratochvile, kterou jsme si pro zpestreni nalady pripravili sami pro sebe. Na zaver celeho dne jsme si navzajem dokazovali, nakolik jsme jiz v asijskych tematech zbehli. Vysledkem bylo pevne presvedceni, ze zitra se s klidnym svedomim muzeme vydat na dalekou cestu...

Der Tag begann mit dem Aufruf zum Geländespiel, bei dem die Teilnehmer nun endlich auf die bereits zu Anfang des Lagers angekündigte Reise durch Asien geschickt wurden. Ihre Aufgabe war es, die Tochter des chinesischen Kaiserpaars aus den Fängen böswilliger Entführer zu befreien, bevor sie sie auf Nimmerwiedersehen verschwinden lassen konnten. Nachdem sie sich 1 ~ Wochen auf diese Aufgabe vorbereitet hatten, sollten sie nun endlich ihre Fähigkeiten (z.B. Wissen über asiatische Kulturen, etc.) unter Beweis stellen. Es galt nun bei der Vorbereitung Hut, Scherpe, Medizin und Schwert zu basteln. Danach wurde Bingo gespielt, was sich bei der Hitze anbot, da es spannend, aber nicht anstrengend ist. Die mittäglichen Schinkennudeln waren "der Hammer" und so gestärkt konnte das

Lagerparlament seine Aufgabe antreten: der Teilnehmernachmittag stand an. Für das Betreuersteam war es ein schöner, ruhiger Programmpunkt, da die ganze Organisation in den Händen der Teilnehmer lag. Sie hatten sich eine "Mr. und Mrs Gaisthal Wahl" ausgedacht, bei der die Kandidaten aus jedem Zelt 3 Mal auf die Bühne mussten. Einmal in Alltagsklamotten, in Badebekleidung und zu einer Spezialkategorie, in der sie ihre Talente präsentieren sollten. Die Wahl fiel mit Jenny Lenzcyk und Nicolas Steinegger (alias ACDC) auf zwei echte Persönlichkeiten. Uns hats gefallen, aber laut Meinung der Teilnehmer wollte keine rechte Stimmung aufkommen. Abends hatten dann wieder die Betreuer das Programm in der Hand und der Impro-Spieleabend "Zeigt uns Asien" fand statt. Die Teillis mussten Lieder zuende singen, asiatische Masken schminken, ein Reiswettenessen bestreiten (Sieger auch hier ACDC), Schriftzeichen aus dem Gedächtnis malen, usw. Alles in allem "war der Tag ganz ok, aber es gab schon bessere" (Judith Braun) und wir freuten uns alle auf das Geländespiel am nächsten Tag.

Den 12

Nas ukol se priblizil ke konci. Jiz vime, kam unesli dceru naseho cisare a nasi cisarovny. Nyni nas ceká dlouhá cesta, vedoucí skrz husté lesy a rozlehlé stepy. Hlavní je zachránit malou cisarovnu, na nic jiného nemáme v tuto chvíli ani pomyslení. Pochází nám na cestu přeje, vedra, která nás takovou dobu sužovala, polevila. Procházíme celou Asií a snažíme se, abychom nebyli prozrazeni! Zatím se nám daří, nicméně nepolevujeme v ostražitosti. Cestou nás čeká pár nepříjemných otázek, které ovšem díky svému vycviku hravě dokážeme zodpovědět a pokračujeme dál. K večeru se všichni scházíme společně na louce a diskutujeme o cestě a o možnostech objevení malé cisarovny. Večer by to býval byl velice příjemný a hodlali jsme ho završit krátkým posilujícím spankem v lese před tím, než se vydáme na poslední stěc. Bohužel však začalo pršet, obloha se zatahla a hromy a blesky nás zahnali zpět do tábora...Jaka škoda. Každopádně jsme svou misi v zadním případě nemohli vzdát, proto jsme v noci vstali a bezeli tmavou nocí, burácejícím víchrem, kapky deště nás smaceli a my šli dál a dál....A objevili jsme ji! Zachránili jsme ji! Privedli jsme ji zpět do tábora, císařovi a císařovně, nedovedete si představit, jakou ti dva měli radost. A tak jsme všichni společně šli spokojeně spát...

- Asi v sedm hodin jsme vstávali a proto pro mě den nezačal příliš dobře. Později jsme měli ranní slavnost a snídani. Po snídani byl dost velký fofr, takže nabalit věci a připravit se ke startu. Po třicetikilometrovém chození a soutěžení v různých disciplínách jsme se utábořili poblíž GAISTHALU. Zpočátku to vypadalo nadějně. Hráli jsme fotbal, kuchaři nám ugrilovali párky. Asi v polovině večerního programu začalo lít jako z konve. Vedoucí rozhodli, že to pod širákem nemá cenu. Někteří zapálili ještě pochodně a šlo se do tábora spát. Po příchodu jsme museli okamžitě na kutě. Asi ve dvě hodiny vedoucí celý tábor vzbudili a začalo hledání princezny. Po konci hry šli ještě někteří na horký čaj a potom všichni na kutě.

Der Tag begann mit einem stressigen und frühen Aufstehen um kurz vor 7 Uhr! Als alle den Morgensport endlich hinter sich hatten, mussten wir uns beeilen um zum Frühstück zu kommen. Nach dem Frühstück verließ Gruppe 1 als erste den Platz, um das Geländespiel zu bestreiten. Danach folgten im 15-Minuten Takt 7 weitere Gruppen. Die Idee bei diesem Spiel den Teillis echte Eier mitzugeben war gelungen, obwohl diese sehr zerbrechlich waren und ihr Ziel nur bei einer Gruppe erreichten. Trotzdem a Gaudi!!! So latschten wir den ganzen Tag rund um Gaisthal dahin (zwischen 33 und 35 km, Anm.d.Schuldigen) und erledigten unsere Aufgaben bei den 13 Posten! Um Mittag rum waren alle sehr hungrig und freuten sich aufs Essen, doch leider wurden sie mit einem faden Eintopf enttäuscht (war aber das erste Mal

in dem Lager). Für einige Teilis, wie z.B. Gruppe 6, war der lange Marsch zwar anstrengend, sie gaben aber nicht auf und schleppten sich "tapfer" (haha) ins Ziel (wir sind stolz auf euch, Anm. d. Lagerleitung)... Die größte Gaudi hatten viele bei der Durchquerung der Ascha. Am Ziel, dem alten gaisthaler Bahnhof, angekommen, gab es lustige Spiele, und die Teilis wurden mit endsguten Würstln gepflegt. Als alle Speis und Trank zu sich genommen hatten war es schon halb 9. Dann versammelten sich alle um das Lagerfeuer und sangen. Doch leider war das Wetter gegen uns, und so mussten wir die "Waldnachtschlafaktion" leider abbrechen. Wir packten schnell unsere Sachen und machten uns auf den Weg, welcher SEHR ROMANTISCH WAR, da es ein Fackellauf war! Am Zeltplatz angekommen waren wir alle sehr fertig und schliefen schnell ein. Doch plötzlich, mitten in der Nacht, wurden wir durch ein Leuchtsignal geweckt und zogen uns schnell an, um im strömenden Regen den Schatz zu suchen. Einige Betreuer und Teilis hatten Angst, da es donnerte und blitzte und wollten wegen des starken Regens frühzeitig abbrechen. Als der Schatz gefunden war, erwärmten sich alle am warmen Tee und hüpfen wieder in ihre Betten. COOLER TAG!

Den 13

Bylo nadmiru jasne, co se dnesni den bude dit. Pote, co nejlepsi skupinka objevila a zachranila dceru cisare a cisarovny, nasledovaly mohutne oslavy. Museli jsme se na ne sice trochu pripravit, nicmene jsme doufali v to, ze vecer bude o to velkolepejsi. Po poslednim obedu v nasem exilu, nasledoval turnaj ve fotbale - jako kratochvilna soucast oslav. Vsichni spolecne jsme odpoledne navstivili pravy nefalsovany asijsky trh, kde jsme zakoupili mnoho roztodivnych vecicek, krome toho se nekteri znas povdávali a pozenili, zasli si na prave thajske masaze apod. Posledni veceri si vsichni uzili, jak cisar s cisarovnou a jejich nejblihsi, tak cele osazenstvo usedli na zem k prave cinske veceri, kterou zdolali pomoci jidelnich hulek :-))) A pak? Hudba, tanec a zabava, krepilo se a slavilo se, ke slovu se dostala take slavnostni ovocna bowle, kterou pripravila kuchyn v cele se sefem Bobem. Jake bylo prekvapeni, kdyz neco malo po jedenacte hodine se objevil cisarsky par se svym samurajem a pozvali vsechny ostatni k malemu pruvodu a pozastaveni se nad uplynulymi 14 dny. Podekovali vsem zucastnenym a sve mile agenty povysili na svou druzinu nejvernejsich. Na pamatku obdrzel kazdy ze zucastnenych kamen s cinsky m znakem, který jim navzdy bude pripominat tuto velkolepu udalost leta roku 2003....

Den 14

Posledni den...Co vice dodat? Slzy se vsem hrnuly do oci jiz od casneho rana, sbalili jsme si sve veci, naposledy spolecne posnidali a pak uz nas cekal jen zaverecny kruh. Naposledy stali vedele sebe udatni samurajove, palacove tanecnice, krasne gejsi a vousati muzici...Posledni pisen, posledni objeti...Uvidime se tu zase za rok?

Gaisthal Junior

Tento rok jsem byla tak dojata, když jsem odjížděla z Gaisthalu, že vám o tom musím napsat pár řádek.

Bylo to prostě fantastické. A to do slova a do písmene. Nejen že bylo Fantazie jako téma, ale počasí se měnilo také fantasticky rychle – samo k horšímu a naše pout' s Bastienem po stopách císařovny stříbrného města se tím trošičku zkomplikovala, ale to nám „nikomu“ nevadilo a dospěli jsme ke zdárnému konci. Zachránili jsme Fantazii, přemohli zlou čarodějnici Xaidu a se slzami v očích mohli odjet domu.

Takových nových her a tváří do kupy jsem neviděla ani nepamatuji. A víte, jak mi všichni chybíte? Nevíte☹. Taaaaaakhle mooooooooooc. A příště v Gaisthalu, Plasech, Bohdalově, Brně, Praze, to je vlastně jedno kde, ale zase budeme spolu. Třeba už bez Bastiana a jeho věrného přítele Indiána, Falca, Kamenožroutů a stříbrného města, ale zase se uvidíme a budu mít slzičky na krajíčku jako třeba teď, když na to vzpomínám.

Moc, moc děkuji Romance za dopis a doufám, že jí došla má odpověď. A tímhle také vyhláшуji soutěž pro všechny!!!!!!!!!!!!!!

Napíšete mi dopis, ve kterém bude básnička na téma Gaisthal,

připíšete mi, jaké máte dojmy z Gaisthalu a ostatních akcí (Plasů,...),

pak to pošlete na moji adresu: Veronika Linková

Havlíčková 304

354 71 Velká Hleďsebe

nebo: VeronikaLinkova@seznam.cz

Vyhodnocení bude v Zobačisku a už teď na vás čeká překvapení. Pište, pište, výhra už je připravena. Pa vaše Veruška Beruška

Den 1

Již v brzkých ranních hodinách se započali sjíždět naši táborníci z nejrůznějších koutů České republiky. Cesta luxusním autobusem probíhala nad očekávání hladce, a tak jsme všechny naplněné energie a dobrou náladou mohli přivítat ještě před polednem a náš společný týden začít vydatným obědem. Po krátkém odpočinku se ratolesti ubytovaly do svých stanů a následně byly krátce zasvěceni do místních regulí. Zbytek odpoledne strávily procházkou v blahodárném stínu lesa proloženou několika zábavnými hrami a soutěžemi. Večer jsme společně nakoukli do tajů hazardu a zahráli si Bingo v dětském provedení o lákavé ceny. Tento rozjezdový den strávený prozatím bez německých kamarádů, kteří již tradičně přijíždějí o den později, jsme pojali oddychověji. Již zítra však vypukne vše na plný plyn...

Montag, den 18.08.:

Was mir gefallen hat:

Der Frühsport hat mir sehr gefallen, weil wir nichts Anstrengendes gemacht haben. Der Sprachkurs war schön, denn da haben wir tschechisch gelernt. Ich weiß leider nicht warum, doch das Singen hat mir sehr gefallen. Das Spiel ohne Grenzen war cool, denn die Spiele waren echt schön. Das Steinschleuderspiel hat mir am besten gefallen. Im Aufenthaltsraum hat mir das Kissenspiel am besten gefallen, denn da hat fast keiner das Kissen erwischt!

Was mir nicht gefallen hat:

Das Tanzen mit den Jungs hat mir nicht so gut gefallen, denn da mussten wir Händchen halten. Bei dem Spiel ohne Grenzen hat es auf einmal angefangen zu *regnen* und das war voll blöd... davor hat mir bei den Spielen noch das Kartensaugen überhaupt nicht gefallen, weil ich das nicht konnte.

Martina Bartosz

Den 2

Dnešní den proběhl ve znamení příjezdu německých účastníků do tábora. Ti však dorazili až během odpoledního klidu, proto nepředbíhejme a vraťme se do ranních hodin. Celé dopoledne strávili jsme v duchu sportovním – konala se táborová olympiáda. Účastníci rozdělení do skupin závodili jak o život a své síly změřili při všech možných i nemožných hrách jako například „sedánek“ či potápění na čas.

Po obědě došlo k definitivnímu rozdělení do stanů a tábor – již v kompletním obsazení – se mohl konečně rozjet na plné obrátky. Po večeri začal dnešní nejdůležitější program: seznamovací večer neboli takzvaný „Kennenlernabend“. Nejprve před účastníky tábora předstoupili naši hlavní vedoucí – Anne a Leo, avšak tentokrát jako starosta a starostka Stříbrného města z říše Phantásie. A proč to vše? „Lidé z Phantásie žádají všechny děti zde shromážděné, aby vyslechly jejich naléhavou prosbu: jejich říši, která nezná hranic, pohlcuje prázdnota. Za tím vším stojí zlá čarodějnice Xeide a její pomocníci, kteří způsobují, že fantazie v myslích všech dětí i dospělých mizí do nenávratna....“

Proto se v následujících dnech všichni účastníci tábora vydají na dlouhou a obtížnou cestu, aby pomohli zachránit Phantásii. Obstojí však v tomto nerovném boji? To závisí jen na jejich schopnostech a především na jejich fantazii.....

Dienstag, den 19.08.:

Wie immer wurden wir am Morgen geweckt und machten Frühsport mit Michi, anschließend putzen wir uns die Zähne. Dann kam das Frühstück, das uns allen sehr lecker schmeckte. Nach dem Essen war endlich eine kurze Freizeit, danach begannen die Dienste. Beim Vormittagsprogramm wurden wir in Gruppen eingeteilt, bekamen einen Zettel mit Aufgaben, die wir lösen sollten und machten uns auf dem Weg in die Silberstadt. Um die Fragen zu beantworten hatten wir zwei Stunden Zeit und musste immer wieder zwischen zwei Welten

hin und her beamen, das hat mir gut gefallen mit dem Nebel und der Hexenkugel. Als wir fertig waren gab es Mittagessen, danach war wieder Freizeit. Am Nachmittag spielten wir wieder ein paar Spiele und dann gab es schon Abendessen. Danach dankten wir und spülten unsere Teller ab. Der Actionspieleabend hat mir sehr gut gefallen, weil wir immer schnell Sachen aus den Zelten holen sollten. Anschließend besuchten wir wieder einmal Phantasien und belauschten die Hexe, die Phantasien zerstören will. Am Schluss, nach der Abendfeier, haben wir uns noch gewaschen und sind ins Bett gegangen.

Julian Oel

Den 3

Tento den se účastníci tábora již probudili v říši fantazie – přesněji ve Stříbrném městě, kam je předchozí den jeho starosta a starostka pozvali. Celý tábor se tedy přes noc přeměnil do podoby Stříbrného města. Hned po rozsvičce, nezbytné ranní hygieně a snídani se účastníci rozdělili do tří skupin a během dopoledne se vystřídali na třech stanovištích: Jedno z nich bylo věnováno nácviku ranní a večerní písničky a zpívání dalších českých i německých písní k táboráku, u dalšího se účastníci mohli „vyblbnout“ při tancování a u stanoviště posledního byli účastníci prostřednictvím puzzle a dalších her zasvěceni do tajů německého, resp. českého jazyka. Poté, co jsme se všichni společně posilili obědem z táborové kuchyně a odpočinuli si při poledním klidu, začala hra „Phantastico“. A tento název není náhodou – hry byly vytvořeny opravdu s notnou dávkou fantazie, jako například „Kartensaugen“. To můžete ostatně posoudit sami na přiložených fotografiích.

V závěru hry jsme se mohli přesvědčit o tom, že v zemi fantazie je možné opravdu vše – zastihla nás bouře nevídané síly, snad seslaná zlými silami, jež podle všeho vytušily příchod nadějně mladé krve do stále se zmenšující Phantasie.

A co se dělo dále? Po večeři se ve Stříbrném městě konečně objevil také Bastian. Čarodějnice Xeide a její pomocníci na něj však přichystali lest vpravdě nevídanou: Bastian vlastní kouzelný amulet, jenž mu splní jakékoli přání; netuší však, že s každým splněným přáním mizí také jedna z jeho vzpomínek na Phantasii. Vymizí tedy fantazie v našich myslích již navždy? To závisí jen na přizvaných dětech, zda spojenými silami svůj boj proti Xeidě a jejím pochlebovačům vyhrájí.....

Mittwoch, den 20.08.:

Mir hat das Essen gut geschmeckt, die Spiele waren auch ganz gut. Leider konnte ich aber nicht mitspielen, weil ich krank bin und einen kaputten Fuss habe. Aber es geht mir bald wieder besser.

Tschüss, eure Jenny.

Jennifer Lenczyk

Den 4

Dnešní den započal časným budíčkem tradičně v sedm hodin. Po obvyklých ranních činnostech se účastníci přesunuli do přílehlé vesničky Gaisthal, aby zde rozdělení do skupin zodpověděli dotazy nejrůznějšího charakteru. Nešlo tedy jen o rychlost, ale také o postřeh a v neposlední řadě o schopnost dorozumět se s místními obyvateli.

Po ryze středoevropském obědě – přírodním řízkem se zelím, zeleninou, bramborovými knedlíky a houbovou omáčkou, za nějž byla táborová kuchyně odměněna mohutným potleskem – se konala další hra: „Beamspiel“. Při této hře se účastníci výpravy do Phantásie přiučili dalším dovednostem v boji proti čarodějnici Xaidě a dalším zlým silám.

Později odpoledne se všichni účastníci rozdělili do povětšinou česko-německých smíšených dvojic, aby se vydali na tzv. „Paarlauf“ – tedy běh v párech. Cestou bylo nutno splnit několik úkolů, a to jak praktických, tak i vědomostních.

Večer proběhl ve znamení „Action“: skupiny účastníků soutěžily vzájemně proti sobě v hrách jako hádání odpovědí na záludné otázky, předvádění různých činností formou pantomimy atd.

Ještě předtím se však zjevila Xeide a další postavy ze světa fantazie. Bastian se svým indiánským pomocníkem Atrejem se totiž vydali do jejího hradu, aby napomohli vysvobození dětské císařovny. To se jim sice nepodařilo, vědí však již, že jeden způsob, jak ji zachránit, doopravdy existuje...

Po akčních hrách se Xeide zjevila znovu v kouřovém oparu přímo před svým d'ábelským Rukohradem. Byla již tma, a tak se jí podařilo všechny řádně zaskočit. Provolávala slávu prázdnotě a pořádku, který má ve Phantásii zavládnout, jakmile říši ovládne celou. Podaří se jí to...?

Donnerstag, den 21.08.:

Endlich, endlich bin ich beim Frühsport richtig wach geworden, weil wir gelaufen sind. Die Gubersause nach dem Frühstück war super und sehr lustig, wir sind auf dem Zeltplatz

herumgelaufen und haben Kärtchen mit Fragen gesucht. Eine gute Idee ist auch der Mädchennachmittag. Das mit den Frisuren und den Gipsmasken war echt toll, aber auch das Basten mit Fimo war super. Das Abendessen war auch toll, denn wir haben alle an einer langen Tafel gegessen. Die Waffeln, die wir anschließend am Lagerfeuer gemacht haben, waren auch richtig lecker, auch wenn sie leider immer in der Form hängen geblieben sind. Der Tag war einfach super!! Es gab nichts was mir nicht gefallen hat, außer das Aufstehen in der Nacht. Aber das gehört ja schon zum nächsten Tagesbericht...

Bettina Huber

Den 5

Tento den se celý nesl v duchu „Geländespiel“, tedy snad té největší a nejdůležitější hry celého tábora zahrnující celodenní putování po říši fantazie. A jaká byla příčina této náročné výpravy? Ráno před účastníky vystoupil sám Bastian se zlou zprávou: kniha, jejímž prostřednictvím je možno se do či z Phantásie dostat, náhle zmizela! Je tedy bezpodmínečně nutné ji najít. Aby nebyli účastníci na své cestě příliš nápadní, byli rozděleni do skupin, z nichž každá musela vyrobit

několik předmětů potřebných k cestě – kupříkladu se jednalo o speciální boty, v nichž by bylo možno projít nebezpečnou bažinou atd.

Na cestě však většinu účastníků výpravy zaskočil velmi vydatný déšť, jež způsobil dočasné odložení výpravy. Mnoho úkolů potřebných k znovunabytí knihy je tak již splněno, ale ten poslední ještě chybí....

Večer se všichni bojovníci sešli u táborového ohně, aby zde prostřednictvím společného zpěvu českých i německých písní načerpali dostatek síly pro své další putování. Poté se odebrali do svých stanů a již vyčkávají příchodu nového dne.

Freitag, den 22.08.:

In der Nacht wurden wir aufgeweckt, um den Schatz, also das Buch zu finden. Warum mussten wir eigentlich in der Nacht suchen? Am Morgen durften wir dafür ein bisschen länger schlafen. Der ganze Tag war toll, aber der Frühsport war voll doof. Dafür war die Morgenfeier wieder schön. Das Frühstück war voll cool und etwas leckeres zum essen gab es auch. Die Schnitzeljagd war auch super, da sind wir mit unseren Zeltbetreuern durch den Wald gelaufen und der Posten mit dem Balu-Tanz war am coolsten. Dann gab es Mittagessen und es war wieder sehr lecker. Beim Fussballspiel Betreuerinnen gegen Teilnehmerinnen

habe ich nicht mitgespielt. Aber es war trotzdem sehr lustig, denn wir haben unsere Mannschaft angefeuert. Dann haben wir die „Unendliche Geschichte“ angeguckt und das war nicht so toll, weil wir die Stimmen nicht so gut verstanden haben. Am Abend hatten wir unser Abschlussfest und auch ein richtiges Abschlussmahl... es hat wirklich super geschmeckt! Danach haben wir „Wetten, dass...?“ gespielt und gegen die anderen Gruppen gewettet. Die Disko danach war toll, denn wir haben zu Biene Maja getanzt und es gab sogar Bowle. Am Schluss haben wir die Handburg verbrannt und sind durch das Buch wieder aus Phantasien zurückgekommen und schlafen gegangen. Also wie gesagt, der gesamte Tag war toll, einfach cool.

Theresa Butz

Den 6

Dnešní den začal jako obvykle vstáváním kolem sedmé hodiny ranní. Po rozcvičce a snídani začala hra zvaná „Gubersause“. Účastníci rozdělení do skupin postupovali se svými figurkami na herním plánu a podle toho, na které číslo stoupili, měli hledat očíslované papírky ukryté po celém táboře. Na nich našli různorodé dotazy a úkoly, které museli splnit.

Poté začal program fyzicky nenáročný, zato přemýšlet u něj bylo nutné. Došlo k rozdělení na české a německé účastníky.

České děti se dozvěděly něco o Německu a německé děti o nás, a to pochopitelně tvůrčí a aktivní formou. Na závěr vymyslely obě skupiny malý kvíz o své zemi, který pak předložily té druhé.

Po obědě začal další program, kde došlo k poněkud netypickému rozdělení účastníků. Zatímco chlapečci se vydali se svými vedoucími na louku do nedalekého Rackenthalu, dívky zůstaly v táboře a zde si malovaly masky na obličeje, tancovaly nebo vytvářely malé sošky z moduritu. Také pomáhaly při přípravě oběda, který pak sklídil velký úspěch – hlavním jídlem byl losos s těstovinami a jemnou omáčkou, jako moučník se podávaly vafle se skořicí nebo marmeládou. A jak že to bylo u kluků? Nejprve se hrály různé hry – jako například „král vysílá své vojsko“ či krátký přespolní běh. A k jídlu byl „schaschlik“, tedy špízy opékané nad táborákem.

Večerní program proběhl ve znamení „televizního večera Dali-Dali“. Moderátoři představili několik grandiózních speciálních soutěží, jež byly prokládány reklamami a živými hudebními vstupy: objevili se zde světoznámé skupiny a umělci jako No Angels a DJ Bobo, kteří společně zasedli v porotě. Ještě poté se zjevil Bastian a zašel na přátelskou návštěvu k rodině Kamenožroutů. A tímto výstupem také skončil jeden z posledních dnů tábora...

Den 7

Již téměř poslední den našeho tábora začal pro účastníky poněkud dříve, nežli obvykle – již kolem jedné hodiny ranní je jejich stanovní vedoucí vzbudili, aby se společně vydali dokončit velké putování za ztracenou knihou Nekonečného příběhu. Ta nejúspěšnější skupina nakonec knihu doopravdy zachránila – a to nejen pro sebe, ale i pro celý zbytek tábora, který by se tak již nikdy nedostal do skutečného světa...

Ranní budíček a rozcvička byly proto posunuty na osmou hodinu, což zajisté všem přišlo vhod – dopolední program se totiž jmenoval „Schnitzeljagd“, tedy „hon na řízek“ v nedalekém lese poblíž Rackenthalu. I po vydatném obědě (podávaly se oblíbené „Kaiserschmaren“ s jablečným pyré) se účastníci věnovali zejména fyzické aktivitě – ve fotbalových zápasech dobrovolníků se utkali účastníci s vedoucími, resp. účastnice s ženskými vedoucími. Poté následovalo něco poněkud odděchovějšího – promítání filmu „Nekonečný příběh II“ v česko-německém znění. Ten však byl zastaven těsně před koncem, v momentě, kdy se Bastian rozhoduje, zda skočit ze skály po vodopádu, aby se tak dostal do skutečného světa. Proč tomu tak bylo? Čtete dál a dozvíte se.

Od šesté hodiny začal slavnostní večeří v tradičním bavorském pojetí závěrečný večer našeho tábora. A po ní následoval program, kde účastníci rozdělení do skupin museli vykonat určitý úkol, přičemž ostatní skupiny sázely, zda jejich „protivníci“ uspějí, či ne. Tento úkol museli účastníci vykonat právě tak jako Bastian, aby se z Phantásie dostali zpět do skutečnosti.

Po této těžké zkoušce, v níž nakonec všichni obstáli (i když někteří jen s odřenýma ušima), a zhlédnutí závěru filmu, vystoupila spolu s Bastianem sama Dětská císařovna a pozvala všechny na velkou slávu na počest záchrany Phantásie. Zpívalo se, tancovalo se, pila se ovocná bowle...

Na samý konec se Phantásie zbavila posledního symbolu zla a prázdnoty. Zlověstný „Handburg“ čarodějky Xaidy byl spálen za hrobového ticha všech přihlížejících v tajemné atmosféře posledního večera a hned poté, za děkovných slov starostky a starosty Stříbrného města, se účastníci výpravy do Phantásie vydali skrze knihu Nekonečného příběhu zpět do skutečnosti. V ruce přitom každý z nich držel darovanou mapu této země, aby nikdy nezapomněl na prožitá dobrodružství a především aby se kdykoli mohl vrátit zpět.

A zase konec. Zachovejte nám věrnost, pište, pište, pište, ale hlavně – nezapomeňte, že jedna Sojka Sojku Sojkou nedělá!!!!

Loučím se opět za celou redakční radu, na čtenou kolem Vánoc

vaše Madleska bez leska (a tentokrát už i bez mlejna.. (pozn. red.))

Zápisy z rady občanského sdružení SOJKA – spolek mladých

Místo konání: Praha

Datum: 13. 6. 2003

Přítomní radní: Leopold Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Michal Janoš, Petr Špičan, Monika Ženíšková, Veronika Linková

Nepřítomní: David Andrle

Přítomní přísedící: Kristina Klapalová

dojednání přípravných víkendů pro oba tábory, zhodnocení proběhnuvšího tábora v Plasech, diskuse o budoucnosti..

Místo konání: Nezabudice

Datum: 19. 7. 2003

Přítomní radní: Leopold Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Petr Špičan, Veronika Linková, Tomáš Pavlíček, David Andrle, Michal Janoš, Monika Ženíšková

Nepřítomní: 0

Přítomní přísedící: Kristina Klapalová, Pavel Bobek, Tereza Pražská

Tábory – finále, finanční pojednání pokladníka, internetové stránky, ples..

Místo konání: Gaisthal

Datum: 23. 8. 2003

Přítomní radní: Leopold Černý, Magdaléna Müllerová, Lukáš Kadleček, Petr Špičan, Veronika Linková, Monika Ženíšková, Michal Janoš,

Nepřítomní: Tomáš Pavlíček, David Andrle

zhodnocení proběhnuvších táborů..

Špigihho kutilský koutek

Ahoj !

Zdravím všechny čtenáře našeho báječného časopisu Zobák dokořán. Dnes tu pro vás mám jednu specialitku. Něco, co tu ještě nebylo. Něco úžasného, nevídaného. Ano, hádáte správně. Je to ona. SOJZÁLOŽKA ! Od této chvíle končí všechny vaše trable s hledáním nějakého kousku papíru, abyste si mohli založit váš rozečtený Zobák. :o) Samozřejmě je možné využít naší supernovou Sojzálóžku i k jiným účelům - třeba do rozečtené knížky, jiného časopisu, nebo např. do učebnice. No není to báječné ?

Postup na správné vystřihnutí a podlepení záložky je následující : Vystřihněte záložku a podlepte ji čtvrtkou.

No, a je to !

Přeji hezký den.

Petr Špičan, zvaný Špigy.